

ÜÇÜNCÜ SÖZ

Allah'a Kulluk Görevi

Üçüncü Söz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا

**Ey insanlar,
ibadet ediniz.
(Bakara Suresi)**

İbadet,

ne büyük bir **ticaret** ve **saadet**;

fısk ve sefahet,

ne büyük bir **hasaret** ve **helâket**

olduğunu anlamak istersen, şu temsilî hikâyeciğe bak, dinle...

Bir vakit **iki asker**,

uzak bir şehire gitmek için

emir alıyorlar.

Berberer giderler; tâ, **yol ikileşir**.

Bir adam orada bulunur, onlara der:

"Şu **sağdaki yol**,

hiç zararı olmamakla beraber,

onda giden yolculardan

ondan dokuzu

büyük **kâr ve rahat**

görür.

Soldaki yol ise,

menfaatı olmamakla beraber,

on yolcusundan

dokuzu **zarar** görür.

Hem ikisi, kısa ve uzunlukta birdirler.

Yalnız bir fark var ki,

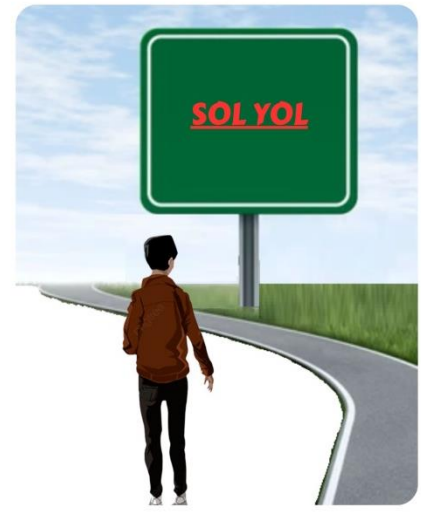
➔ **intizamsız,**

➔ **hükûmetsiz** olan **sol yolun yolcusu**

çantasız, silâhsız gider.

✿ **Zahirî bir hıffet,**

✿ **yalancı bir rahatlık** görür.

İntizam-ı askerî altındaki

sağ yolun yolcusu ise,

✓ **mugaddi hülâsalardan dolu**

dört okkalık bir çanta ve

✓ **her adüvvü alt ve mağlub edecek**

iki kıyyelik bir mükemmel mîrî silâhı

taşımaya mecburdur."

O **iki asker**, o **muarrif adamın** sözünü dinledikten sonra

şu **bahtiyar** nefer,

sağa gider.

Bir **batman** ağırlığı

omuzuna ve beline yükler.

Fakat **kalbi ve ruhu**,

binler **batman** **minnetlerden ve korkulardan kurtulur.**

Öteki **bedbaht nefer** ise,

askerliği bırakır.

Nizama tâbi olmak istemez, **sola** gider.

Cismi **bir batman ağırlıktan kurtulur,**

fakat kalbi binler batman minnetler altında ve
ruhu hadsiz korkular altında **ezilir.**

• Hem herkese **dilenci, titrer** bir surette gider.

• hem **her şeyden, her hâdiseden titrer** bir surette gider.

Tâ, mahall-i maksuda yetişir.

Orada, **âsi** ve **kaçak** cezasını görür.

➤ **Askerlik nizamını** seven,

➤ **çanta** ve **silâhını** muhafaza eden ve

➤ **sağa** giden nefer ise,

» kimseden **minnet** almayarak,

» kimseden **havf** etmeyerek **rahat-ı kalb ve vicdan** ile gider.

Tâ o matlub şehire yetişir.

Orada, **vazifesini güzelce yapan**

bir **namuslu askere** münasib bir **mükâfat görür.**

İşte ey nefs-i serkeş! Bil ki: **O iki yolcu;**

biri **muti-i kanun-u İlahî,**

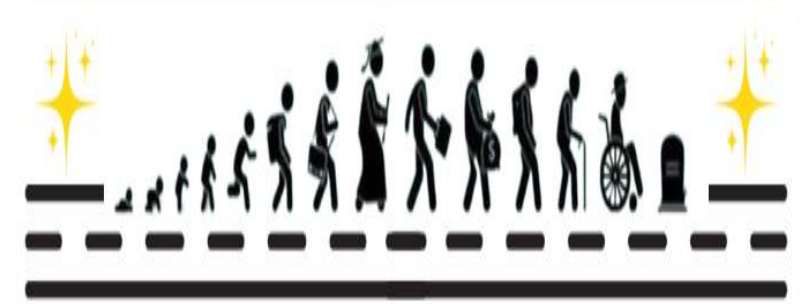
birisi de **âsi ve hevaya tâbi insanlardır.**

O yol ise, **hayat yoludur** ki;

âlem-i ervahtan gelip **kabirden geçer,**

âhirete gider.

O çanta ve **silâh** ise,

ibadet ve **takva**dır.

çanta → ibadet

silah → takva

İbadetin çendan zahirî bir ağırlığı var.

Fakat manasında öyle bir **rahatlık** ve **hafiflik** var ki,

tarif edilmez.

Çünkü **âbid**, namazında der:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Ben şahadet ederim ki ;
Allah'tan başka ilah
yoktur.

Yani:

"**Hâlik** ve **Rezzak**, ondan başka yoktur.

Zarar ve menfaat, onun elindedir.

O hem **Hakîm**'dir, abes iş yapmaz.

Hem **Rahîm**'dir; ihsanı, merhameti çoktur"

diye itikad ettiğinden her şeyde bir bulur. Dua ile çalar.

Hem her şeyi kendi **Rabbisinin emrine müsahhar** görür, Rabbisine **iltica eder**.

Tevekkül ile **istinad edip**

her musibete karşı tahassun eder.

İmanı, ona bir **emniyet-i tâmme** verir.

Evet her hakikî **hasenat** gibi

cesaretin dahi menbarı, **imandır**,

ubudiyettir.

Her **seyyiat** gibi

cebanetin dahi menbarı, **dalalettir**.

Evet **tam münevver-ül kalb** bir âbidi,
küre-i arz bomba olup patlasa, ihtimaldir ki,
onu **korkutmaz**.

Belki hârika bir **kudret-i Samedaniyeyi**,
lezzetli bir hayret ile seyredecek.

Fakat meşhur bir münevver-ül akıl denilen

kalbsiz bir fâsık feylesof ise;

gökte bir **kuyruklu yıldızı görse**, yerde **titrer**.

"Acaba bu serseri yıldız Arzımıza çarpmasın mı?" der;

evhama düşer.

(Bir vakit böyle bir yıldızdan Amerika titredi. Çokları gece vakti hanelerini terk ettiler.)

Evet insan, **nihayetsiz şeylere muhtaç**
olduğu halde; **sermayesi hiç** hükmünde...

Hem **nihayetsiz musibetlere maruz**

olduğu halde; **iktidarı, hiç** hükmünde bir şey...

Âdeta sermaye ve iktidarının dairesi,

eli nereye yetişirse o kadardır.

Fakat **emelleri, arzuları ve elemleri ve belaları** ise;

dairesi, gözü, hayali nereye yetişirse ve gidinceye kadar geniştir.

Bu derece **âciz** ve **zaîf**,

fakir ve **muhtaç** olan **ruh-u beşere**

⇒ **ibadet**,

⇒ **tevekkül**,

⇒ **tevhid**,

⇒ **teslim**;

ne kadar azîm

✿ bir **kâr**,

✿ bir **saadet**,

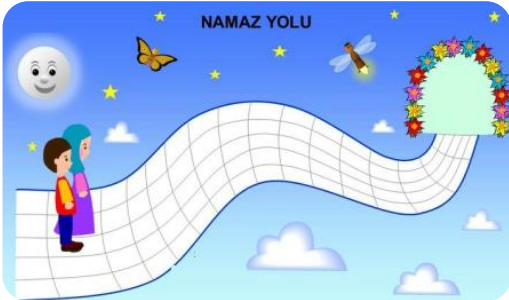
✿ bir **nimet** olduğunu, bütün bütün kör olmayan görür,

derk eder.

Malûmdur ki:

Zararsız yol, zararlı yola -velev on ihtimalden bir ihtimal ile olsa-
tercih edilir.

Halbuki mes'elemiz olan **ubudiyet yolu**,

zararsız olmakla beraber ondan dokuz ihtimal ile
bir **saadet-i ebediye hazinesi** vardır.

Fısk ve sefahet yolu ise; -hattâ fâsıkın itirafıyla dahi-

menfaatsız olduğu halde, ondan dokuz ihtimal ile

şekavet-i ebediye helâketi bulunduğu; icma ve tevatür derecesinde

hadsiz ehl-i ihtisasın ve müşahedenin **şehadetiyle** sabittir.

Ve ehl-i zevkin ve keşfin ihbaratıyla muhakkaktır.

Elhasıl:

**Âhiret gibi, dünya saadeti dahi,
ibadette ve Allah'a asker olmaktadır.**

Öyle ise, biz **daima**

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الطَّاعَةِ وَالتَّوْفِيقِ

demeliyiz.

Bize taat ve
muvaffakiyet
nasip eden
Allah'a hamd olsun.

**Ve müslüman
olduğumuza
şükretmeliyiz.**